

PATRIARCHATUS LATINUS - JERUSALEM

بطريركية القدس للاتين

Prot. N. (1) 228/2018

Jerusalem, April 4, 2018

Dear Parish Priests,

May the Lord grant you peace!

I would like to inform you of an upcoming decision that pertains to the pastoral care of migrants and refugees in the pastoral region of Israel in which you work and which could therefore also affect your current service.

For several years the Church community in Israel has been enriched by tens of thousands of foreigners who live permanently in our territory and fill our churches. Filipinos, Indians, Sri Lankans and many others have now become an integral part of our community. Alongside them, refugees have arrived in recent years, coming from South-Sudan and Eritrea.

Initially, the pastoral ministry to these groups was carried out by priests, mostly religious, who spontaneously put themselves at the service of the pastoral needs migrant faithful. Then, gradually, the pastoral service was more organized, with the establishment of official chaplaincies. A few years ago coordination of pastoral ministry to migrants was created with the aim of providing better organization and method for the ministry.

As far as possible, this coordination continued service to the people who do not attend traditional places of worship. If it is true that many come to our churches to pray, many more remain far from churches and any religious service, often at the mercy of criminality and other risk situations, as well as evangelical sects.

Furthermore, it must be said that from a legal and canonical viewpoint, as well as social, most of these people live in borderline, often irregular, situations. They also carry out their work in social contexts far from local parishes, with very different needs. It was therefore necessary to identify forms of help and support for these people, suited to their particular situation. For these and other reasons, the process of organizing pastoral service to migrants and refugees now comes to a new stage.

After speaking with the Presbyteral Council last February 5 (CIC 515§2), I came to the decision to officially erect a personal parish for all migrants and refugees in Israel (CIC

518). This personal parish will take care of all the pastoral, sacramental and formative aspects of refugees and migrants in the territory of Israel and will therefore have all the faculties that universal law grants to parishes. However, permanent diplomats and foreigners and all those outside the pastoral region of Israel are to be excluded from this provision.

Naturally, the migrants who are currently attending the territorial parishes, if they wish, can continue peacefully attending these parishes; access to the sacraments in territorial parishes will continue to be open to all those who desire it, without distinction, including migrants.

The creation of this parish, in short, aims to guarantee a complete pastoral service to the many who are far from our churches, but who - despite the difficult social circumstances in which they live - still want to have the support of the church.

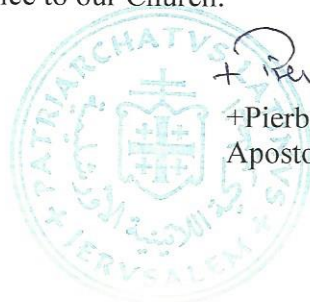
Besides, the recent decisions of the Israeli government regarding asylum seekers will require new initiatives to be defined, for which, however, it will be necessary to be prepared. For this reason also, the "Coordination for the pastoral care of migrants and refugees" will become the "Episcopal Vicariate for migrants and refugees", and will be led by an Episcopal Vicar (CIC 476). In the future, therefore, all the chaplaincies, the various assistants and all those who work in this ecclesial field will coordinate with the Episcopal Vicar for their activities and for their ministry. I believe, in fact, that with the diversity of languages and cultures, which must be respected, it is also necessary to have elements of unity and clarity between the different groups.

As for all other Vicars and pastoral workers, it will also be a priority for the Episcopal Vicar for migrants and refugees, in keeping with the bishop's indications and in the territory of his competence, to work for the unity of the whole Church of the Holy Land. Indeed, our Church is known for having, simultaneously, a universal and local character. Local Christians, religious communities, pilgrims who come from all over the world to the Holy Places, foreign workers, migrants and refugees, each with its own language, history and culture, belongs to the same Church of the Holy Land. The creation of new ecclesial structures is at the service of the particular needs of each one, but in the unity of the Church of Christ in the Holy Land.

The date for the canonical erection of the parish and the Vicariate has been set for May 20, the Solemnity of Pentecost.

I thank all of you for your invaluable service to our Church.

In Christ,

+ Pierbattista Pizzaballa

+Pierbattista Pizzaballa
Apostolic Administrator

رقم: (1) 2018/228

القدس 04 نيسان 2018

إلى كهنة الرعايا الأعزاء

في إسرائيل

سلام المسيح معكم جميعاً.

أود أن أعلمكم بقرار سوف نتخذه قريباً بخصوص الخدمة الراعوية للمهاجرين واللاجئين في "المجال الرعوي" في إسرائيل، حيث تعملون، لأن هذا القرار له صلة بخدمتكم الحالية.

اغتنت الجماعة الكنسية في إسرائيل منذ سنوات بعشرات الآلاف من الغرباء الذين يعيشون بصورة دائمة في أبرشيتنا ويملأون كنائسنا. وهم من الفلبين، والهند وسريلانكا، وغيرهم كثيرون، وقد أصبحوا جزءاً لا يتجزأ من كنيستنا. وانضم إلى هؤلاء في السنوات الأخيرة لاجئون قادمون من جنوب السودان ومن إريتريا.

في البداية، كان يقوم بالخدمة الراعوية لتلك المجموعات كهنة معظمهم من الرهبان تطوعوا للقيام بالخدمة الراعوية الضرورية لهؤلاء الأشخاص. ثم انتظمت الأمور شيئاً فشيئاً وأنشئت لتلك الخدمة الراعوية "إرشاديات" (كابالانيات) رسمية. قبل بضع سنوات تم العمل على تنسيق الخدمة الراعوية للمهاجرين من أجل تنظيم وترتيب أفضل لهذه الخدمة الراعوية.

بني هذا التنظيم بقدر الإمكان على الاهتمام للأشخاص الذين لا يأتون إلى أماكن العبادة التقليدية. صحيح أن الكثيرين يأتون إلى كنائسنا للصلاة، ولكن كثيرين أيضاً، بل الأكثرية، يقون بعيدين عن الكنائس وعن كل خدمة دينية، وغالباً ما يصبحون ضحية الجريمة المنظمة المحلية، أو يتعرضون لمخاطر كثيرة، بالإضافة إلى البدع الإنجيلية.

لا بد من القول أيضاً إن الكثيرين من هؤلاء يعيشون "على الحدود" أي إن وضعهم غير قانوني ولا شرعي. ويمارسون أعمالهم في بيئة اجتماعية بعيدة عن أماكن رعايا الأبرشية، وحاجاتهم متنوعة. ولهذا كان من الضروري البحث عن طرق لمساعدة هؤلاء الأشخاص ورعايتهم، تناسب وضعهم الخاص. لهذا السبب وغيره، فإن الخدمة الراعوية للمهاجرين واللاجئين تصل اليوم إلى مرحلة جديدة.

بعد أن ناقشنا الموضوع مع مجلس الكهنة في اجتماعه في 5 شباط/فبراير الماضي (وفقا للحق القانوني 515، فقرة 2)، توصلت إلى اتخاذ قرار إنشاء "رعية شخصية" بصورة رسمية لجميع المهاجرين واللاجئين في إسرائيل (وفقا للحق القانوني 518). تهتم هذه الرعية الشخصية لجميع مجالات العمل الرعوي، وخدمة الأسرار والتنشئة، للمهاجرين واللاجئين الموجودين في إسرائيل، وسيكون لها كل الصلاحيات التي يمنحها الحق العام للرعايا. مع لفت الانتباه إلى أنه يُستثنى من هذا الإجراء الرعوي الدبلوماسيون والأغراب المقيمون إقامة دائمة، وكل الذين يوجدون خارج "المجال الرعوي" في إسرائيل.

طبعا المهاجرون الذين يشاركون في حياة الرعايا الحالية العادية، إن رغبوا، يمكنهم أن يستمروا في الصلاة في هذه الرعايا. وتُنح فيها الأسرار كذلك لكل من رغب من دون أية تفرقة.

وبالإيجاز، الغاية من إنشاء هذه الرعية هي تأمين خدمة راعوية كاملة للعديد من البعيدين عن كنائسنا، والذين يريدون، بالرغم من كل الصعوبات التي يعيشون فيها، أن يجدوا مرافقة كنسية لهم.

وإن القرارات الأخيرة للحكومة الإسرائيلية بحق طالبي اللجوء، تتطلب أيضا مبادرات جديدة يجب البحث عنها، وتقتضي أن نكون مستعدين لذلك. ولهذا السبب أيضا، "إن التنسيق للخدمة الراعوية للمهاجرين واللاجئين" سيصبح "نيابة أسقفية للمهاجرين واللاجئين" وسوف يشرف عليه نائب أسقفي (الحق القانوني 476). وعلى كل الإرشادات والمساعدات المختلفين وكل العاملين في هذا المجال الكنسي أن ينسقوا في المستقبل خدمتهم مع النائب الأسقفي في ما يختص بمختلف نشاطاتهم وخدماتهم. أرى في الواقع أنه، بالنظر إلى تعدد اللغات والثقافات التي يجب أن تؤخذ بعين الاعتبار، من الضروري أيضا العمل على تنسيق يوحد ويوضح العمل بين مختلف المجموعات. وكما هو الأمر لجميع النواب العامين، وعاة الرعايا، سيكون من أولويات النائب الأسقفي للمهاجرين واللاجئين، أن ينسق خدمته بحسب توجيهات الأسقف، وأن يعمل لوحدة الكنيسة كلها في الأرض المقدسة وفي المنطقة الموكلة إلى خدمته. من المعروف أن كنيستنا لها في الوقت نفسه طابع محلي وطابع عام: ففيها. المسيحيون المحليون، والجماعات الرهبانية، والحجاج القادمون من أنحاء العالم إلى الأماكن المقدسة، والعمال الأجانب، والمهاجرون واللاجئون، وكل واحد له لغته وتاريخه. والجميع ينتمون انتماء واحدا إلى كنيسة الأرض المقدسة نفسها. وإنشاء بنية كنسية جديدة هدفه تلبية الحاجات الخاصة لكل واحد، ولكن الجميع يشكلون كنيسة المسيح الواحدة في الأرض المقدسة.

بناء عليه، تقرر الإنشاء القانوني للرعية الشخصية والنيابة الأسقفية للمهاجرين واللاجئين في إسرائيل، في يوم 20 أيار في عيد العنصرة.

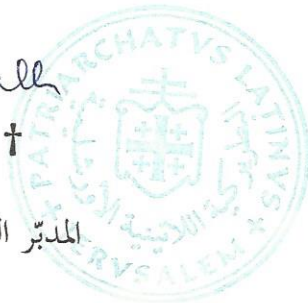
أشكركم جميعا لخدمتكم الثمينة لكنيستنا.

+ Perbalkili Zylball

† بييرباتيستا بيتسابالا

المدبر الرسولي للبطريركية اللاتينية

متحدين في المسيح.

PATRIARCHATUS LATINUS - JERUSALEM

بطريركية القدس لللاتين

Prot. (1) 228/2018

Jerusalem, 4 Aprile, 2018

Alla cortese attenzione dei
Parroci Latini in Israele
Loro Sedi

Carissimi
il Signore vi dia pace!

Desidero informarvi di una prossima decisione che riguarderà la pastorale per i migranti e i rifugiati nella regione pastorale di Israele nella quale voi operate e che potrebbe quindi anche interessare il vostro attuale servizio.

Da diversi anni la comunità ecclesiale in Israele si è arricchita di decine di migliaia di stranieri che stabilmente vivono nel nostro territorio e affollano le nostre chiese. Filippini, indiani, srilankesi e molti altri sono ormai diventati parte integrante della nostra comunità. Accanto a loro sono arrivati negli ultimi anni anche rifugiati, provenienti dal Sud-Sudan e dall'Eritrea.

Inizialmente il servizio pastorale di questi gruppi veniva curato da sacerdoti, in gran parte religiosi, che spontaneamente si mettevano a servizio delle necessità pastorali di queste persone. In seguito, gradualmente, il servizio pastorale veniva più organizzato, con l'erezione di cappellanie ufficiali. Qualche anno fa fu poi creato un coordinamento del servizio pastorale per i migranti, con lo scopo di dare a questa pastorale una migliore organizzazione e sistematicità.

Tale coordinamento seguiva per quanto possibile il servizio alle persone che non frequentano i tradizionali luoghi di culto. Se è vero infatti che molti giungono alle nostre chiese per pregare, molti di più rimangono lontani dalle chiese e da qualsiasi servizio religioso, spesso alla mercé di criminalità locale e di altre situazioni di rischio oltre che di sette evangeliche.

Va detto, inoltre, che dal punto di vista legale e canonico, oltre che sociale, la maggior parte di queste persone vive in situazioni limite, spesso irregolari. Essi inoltre svolgono il loro lavoro in contesti sociali lontani dalla sede delle parrocchie territoriali, con esigenze assai diverse. Si è reso necessario, perciò, individuare forme di aiuto e di sostegno a queste persone, adatte alla loro situazione particolare. Per queste ed altre ragioni, il processo di organizzazione del servizio pastorale ai migranti e ai rifugiati arriva oggi ad un nuovo passaggio.

Dopo averne parlato nel consiglio presbiterale del 5 febbraio scorso (CIC 515§2), sono giunto alla decisione di erigere ufficialmente una parrocchia personale per tutti i migranti e i rifugiati

in Israele (CIC 518). Tale parrocchia personale curerà sotto tutti gli aspetti pastorali, sacramentali e formativi i rifugiati e i migranti che si trovano nel territorio di Israele e avrà dunque tutte le facoltà che il diritto universale concede alle parrocchie. Sono invece da ritenere esclusi da questo provvedimento i diplomatici e gli stranieri residenti stabili e tutti coloro che si trovano fuori dalla regione pastorale di Israele.

Naturalmente, i migranti che attualmente frequentano le parrocchie territoriali, se lo desiderano, possono continuare serenamente a frequentare tali parrocchie; l'accesso ai sacramenti nelle parrocchie territoriali continuerà ad essere aperto a tutti coloro che lo desiderano, senza distinzioni, inclusi i migranti.

La creazione di tale parrocchia, in breve, ha lo scopo di garantire un servizio pastorale completo ai tanti che sono lontani dalle nostre chiese, ma che – nonostante le difficili circostanze sociali nelle quali vivono - vogliono comunque avere un accompagnamento ecclesiale.

Le recenti decisioni del governo israeliano riguardo ai richiedenti asilo, inoltre, richiederanno nuove iniziative da definire, per le quali, tuttavia sarà necessario essere preparati. Anche per questa ragione, il “Coordinamento per la pastorale di migranti e dei rifugiati” diventerà “Vicariato episcopale per i migranti e i rifugiati”, e sarà guidato da un Vicario episcopale (CIC 476). In futuro, quindi, tutte le cappellanie, i vari assistenti e tutti coloro che lavorano in questo ambito ecclesiale si coordineranno con il Vicario episcopale per le loro attività e per il loro servizio. Ritengo infatti, che nella diversità delle lingue e delle culture, che devono essere rispettate, è necessario avere anche elementi di unità e di chiarezza tra i diversi gruppi.

Come per tutti gli altri Vicari e operatori pastorali, sarà prioritario anche per il Vicario episcopale per i migranti e i rifugiati, in sintonia con le indicazioni del vescovo, di lavorare per l'unità di tutta la Chiesa di Terra Santa, nel territorio di sua competenza. La nostra Chiesa, infatti, è nota per avere allo stesso tempo un carattere universale e locale. I cristiani locali, le comunità religiose, i pellegrini che giungono da tutto il mondo sui Luoghi Santi, i lavoratori stranieri, migranti e rifugiati, ciascuno con la sua lingua, storia e cultura, appartiene alla stessa Chiesa di Terra Santa. La creazione di nuove strutture ecclesiali è al servizio dei bisogni particolari di ciascuno, ma nell'unità della Chiesa di Cristo in Terra Santa.

L'erezione canonica della parrocchia e del Vicariato è stata stabilita nel giorno 20 maggio, solennità di Pentecoste.

Ringrazio tutti voi per il vostro servizio prezioso alla nostra Chiesa.

In Cristo,

+ Pierbattista Pizzaballa

+Pierbattista Pizzaballa
Amministratore Apostolico

ירושלים, ה-4 באפריל, 2018

מספר: (1) 2018/228

לכבוד כוהני הקהילות הלטיניות בישראל

כוהנים יקרים
שלום לכם מאת האדון

הנני רוצה להודיע לכם על החלטה שתינקט בקרוב ביחס לעבודה הפסטורלית בקרב המהגרים ומבקשי המקלט באזור הפסטורלי שאתם פועלים בו, בישראל, החלטה אשר תוכלנה להיות לה השלכות על עבודתכם הנוכחית.

שנים לא מעט עברו מאז שהכנסיה בישראל התחילה להתעשר עם הגעתם של עשרות אלפי מהגרים אשר חיים בקביעות בארצנו, ומאכלסים את כנסיותינו. פיליפינים, הודים, סרילנקים ועוד מהגרים אחרים הפכו להיות חלק בלתי נפרד של קהילותינו. בנוסף לכך הגיעו בשנים האחרונות מבקשי מקלט מדרום סודן ומאריתריאה.

בהתחלה, אוכלוסיות אלה קיבלו שירות פסטורלי מכוהנים – לרוב נזירים – אשר נתנו מענה לצורכיהן הפסטורליים באופן ספונטני. לאחר מכן, ובאופן הדרגתי, השירות הפסטורלי התחיל להתארגן על ידי יצירת גופים רשמיים שאחראים על הקהילות הזרות השונות (chaplains). לפני כמה שנים, הוקם תיאום העבודה הפסטורלית בקרב המהגרים שמטרתו היא לארגן את העבודה הפסטורלית איתם בצורה טובה יותר וסיסטמטית יותר.

תיאום זה דאג, עד כמה שאפשר, לאנשים שאינם הולכים להתפלל בקהילות המסורתיות. אכן, גם אם רבים מהמהגרים מגיעים לכנסיותינו כדי להתפלל, ישנם עוד יותר שנשארים רחוקים מהכנסיות ומכל הטקסים הדתיים, והם נחשפים לעתים קרובות לזירות פשע מקומיות, למצבים מסוכנים, וגם לכיתות אוונגליות.

מעבר לכך, ברור שמבחינה חוקית וקנונית, גם מבחינה חברתית, רובם המכריע של אנשים אלה חי במצבים גבוליים, לעתים קרובות במצבים לא תקינים. יש להוסיף שהם עובדים בסביבות חברתיות הרחק מהמרכזים שבהם מרוכזות הקהילות הטריטוריאליות, עם צרכים שונים למדי. חובה היה אפוא למצוא דרכי סיוע ותמיכה לאנשים אלה שתהיינה מותאמות למצביהם המיוחדים. מסיבות אלה ומסיבות נוספות, תהליך אירגון העבודה הפסטורלית בקרב המהגרים הגיע לשלב חדש.

אחרי שדיברתי עם מועצת הכוהנים ב-5 בחודש פברואר שעבר (המשפט הקנוני מס' 2§515), הגעתי למסקנה שיש להקים, באופן רשמי, פרוקיה פרסונלית עבור כל המהגרים ומבקשי המקלט בישראל (המשפט הקנוני מס' 518). פרוקיה פרסונלית כזו תדאג למבקשי המקלט ולמהגרים בישראל מכל בחינה פסטורלית, סקרמנטלית וחינוכיות, ותהיינה לה כל הסמכויות שהמשפט הקנוני האוניברסלי מעניק לפרוקיות. ייחשבו כיוצאים מכלל זה הדיפלומטים, הזרים שיש להם תושבות קבע, וכל אלה שנמצאים מחוץ לאזור הפסטורלי של ישראל.

ברור כי המהגרים שמתפללים בפרוקיות הטריטוריאליות, במידה והם רוצים בכך, יוכלו להמשיך לחיות את חיי אמונתם בפרוקיות אלה ללא שום הפרעה; האפשרות לקבל את הסקרמנטים בפרוקיות הטריטוריאליות תמשיך להיות פתוחה לכל מי שרוצה, ללא כל הבחנה, כלול למהגרים.

סיכומו של דבר, הקמתה של פרוקיה כזו מיועדת לספק שירות פסטורלי שלם לרבים שרחוקים מכנסיותינו ואשר – למרות התנאים החברתיים הקשים שבהם הם חיים – שואפים לליווי כנסייתי.

דבר נוסף: החלטותיה של ממשלת ישראל ביחס למבקשי המקלט, בשבועות האחרונים, תחייבנה יוזמות חדשות אשר צריך להתכונן לקראתן. גם מסיבה זו, "תיאום העבודה הפסטורלית בקרב המהגרים ומבקשי המקלט" יהפוך להיות "נציגות אפיסקופלית עבור המהגרים ומבקשי המקלט", וזו תהיה מונהגת על ידי נציג אפיסקופלי (המשפט הקנוני מס' 476). בעתיד, כל האחראים על קהילות המהגרים, העוזרים השונים, יחד עם כל העובדים במסגרות כנסייתיות אלה, יתאמו את פעילויותיהם ואת שירותם עם הנציג האפיסקופלי. סבורני כי גיוון השפות והתרבויות, שיש לכבד, מחייב גם כן מרכיבי אחדות ובהירות בין הקבוצות השונות.

כמו כל שאר הנציגים והעובדים הפסטורליים, גם הנציג האפיסקופלי עבור המהגרים ומבקשי המקלט ישים בראש סדר העדיפויות שלו כי עליו לעבוד, באזור הכפוף לסמכותו, ובהתאם להוראות הבישוף, למען אחדות הכנסיה בארץ הקודש. אכן ידוע שיש לכנסייתנו אופי בו בזמן אוניברסלי ומקומי. הנוצרים המקומיים, קהילות הנזירים, עולי הרגל שמגיעים מהעולם כולו כדי לבקר במקומות הקדושים, העובדים הזרים, המהגרים ומבקשי המקלט - כל אחד בלשונו, עם ההיסטוריה והתרבות שלו, כולם שייכים לאותה כנסייה בארץ הקודש. יצירתם של מבנים כנסייתיים חדשים עונה לצרכיו המיוחדים של כל אחד, בתנאי שתישמר אחדות כנסייתו של המשיח בארץ הקודש.

הקמתם הקנונית של הפרוקיה ושל הנציגות נקבעה ביום ה-20 במאי 2018, בחג שבועות.

אני מודה לכולכם על שירותכם הנאמן לכנסייתנו.

במשיח

+ Pierbattista Pizzaballa

+ Pierbattista Pizzaballa
Apostolic Administrator

